

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

og det kan overfor det forslag, som det her gælder, forslaget om ratifikation af Paris-aftalerne, med rette anføres, at stedfundne valg ikke har givet de danske vælgere lejlighed til at tage stilling til dette særlige spørgsmål, et spørgsmål, som dog alle vil erkende er af skæbnebestemmende rækkevidde for vort folk.

Desuden har mange tilkendegivelser fra befolkningen givet klart udtryk for, at delingslinien mellem de forskellige meninger, der er om Tysklandsspørgsmålet, ikke følger den almindelige partideling blandt vælgerne. Derfor vil der være meget stærke og afgørende grunde for at afæske vælgerbefolkningens mening, før endelig beslutning træffes af folketinget. Viser det sig ved folkeafstemningen, at et flertal og mindst 30 pct. af samtlige stemmeberettigede vælgere stemmer imod godkendelse af konventionen, må det efter grundlovens almindelige bestemmelser være afgjort, at konventionen ikke kan tiltrædes. Udviser afstemningen ikke det nævnte flertal, da er det folketinget, der på sædvanlig vis træffer beslutning om, hvorvidt konventionen skal tiltrædes.

Da spørgsmålet om Parisaftalerne indeholdende Vesttysklands oprustning og Vesttysklands optagelse som medlem i NATO var til drøftelse her i tinget i oktober måned, blev der fra mange her i salen givet udtryk for stor usikkerhed og ængstelse overfor de konsekvenser for Europas fremtid, som Vesttysklands oprustning kunne få.

Når en sådan usikkerhed råder hos en stor del af dette tings medlemmer i et så livsvigtigt spørgsmål for vort folk, må det være i alles interesse, at ansvaret for denne afgørelse lægges ud på så bredt et grundlag som muligt. Uanset om man er tilhænger eller modstander af Vesttysklands oprustning, og uanset hvilket politisk parti man tilhører, må alle være interesseret i, at afgørelsen, der træffes i folketinget i dette spørgsmål, hviler på så solidt et grundlag som overhovedet muligt. En vælgertilkendegivelse om denne sag alene uden sammenblanding med andre politiske spørgsmål vil derfor være særdeles velbegrunder.

Jeg skal med disse bemærkninger og ved iøvrigt at henvise til bemærkningerne, der er knyttet til lovforslaget, på hele min

gruppes vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling her i tinget.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (om hjælp til enlige mødre, inddrivelse og udbetaling af børnebidrag m.v.).

Valgt blev: *Nina Andersen, Kaj Andresen, Bundvad, Kai Jensen, Mørk, Sofie Pedersen, Edel Saunte, Robert Jørgensen, Søren Andersen, Vagn Bro, Jens Chr. Christensen, Foged, Ellen Poulsen, Gertie Wandel, Hanne Budtz, Jacob Pedersen og Kirsten Gloerfelt-Tarp.*

Den følgende sag var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om nedsættelse af en licitationskommission.

Valgt blev: *Carl P. Jensen, Poul Hansen (Svendborg), Kai Jensen, Lars P. Jensen, Holger Larsen, M. Larsen, K. Axel Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Anker Lau, Jensen-Brobj, N. Chr. Christensen, Jørgen Gram, Thisted Knudsen, Ninn-Hansen, Jacob Pedersen, Adolph Sørensen og Rager.*

Derpå fulgte:

Anden behandling af forslag til lov om afgift af spiritus, vin og øl.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2050; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 215).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Hansen [Kalundborg]):

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget modtaget en lang række deputationer, der har fremsat forskellige ønsker. En del af disse ønsker blev allerede, som det vil huskes, omtalt ved første behandling af lovforslaget her i tinget. Vi mener, det er lykkedes for udvalget med de stillede ændringsforslag helt eller delvis at imødekomme nogle af de fremsatte ønsker. Vi har imidlertid ikke kunnet imødekomme dem alle, og jeg må måske lige først nævne de ønsker, som vi altså ikke har kunnet imødekomme.

Fra flere sider har man stærkt slået til lyd for afgiftsnedsettelse på dette område. Udvalget har imidlertid været enig om, at der under hensyn til den foreliggende økonomiske situation ikke kunne blive tale om sådanne nedsettelse. Jeg tror dog også, jeg tør sige, at der i udvalget har været enighed om, at især omsætningsafgiften på restaurationssalget af stærke drikke er stærkt tyngende. Spørgsmålet har været drøftet i udvalget, og det har, som man vil se af udvalgsbetænkningen, givet anledning til en bemærkning, som jeg skal citere:

„Der har i udvalget fra flere sider været rejst spørgsmål om en nedsettelse af afgiften af restaurationsomsætningen af stærke drikke. Finansministeren har lovet at overveje spørgsmålet og at rette henvendelse til de udvalgsberettigede partier om sagen.“

Det ærede medlem hr. Aage Fogh har også i udvalget ligesom her i salen rejst spørgsmålet om en omlægning af restaurationsafgiften, således at det samme beløb blev taget ved en beskatning ved kilden for de pågældende varers vedkommende. Denne tanke har imidlertid ikke kunnet vinde flertal i udvalget.

Det samme gælder to ønsker fremsat af Vinhandlerforeningen for Danmark, ønsker om ændringer i §§ 29 og 34. Vedrørende § 29 ønskede foreningen, at overførsler til detailsalg for vinhandlere med detailsalg ikke skulle betragtes som afgiftspligtige. Jeg tør vel sige, at i hvert fald udvalgets flertal af finansministeren har ladet sig overbevise om, at bestemmelsen er nødvendig af kontrolmæssige grunde.

§ 34 ønskede man ændret derhen, at hvor afgiften beregnes på grundlag af detail-

prisen, sættes fradrag for detailavancen til 12 pct. i stedet for de foreslåede 11 pct., der jo som bekendt har været gældende siden afgiftsforhøjelsen i efteråret. Der kunne ikke samles noget flertal om at imødekomme vinhandlerforeningen i dette ønske, idet — det tør jeg vel sige — udvalgsflertallet ikke kunne godtage den opfattelse, at man giver grønt lys for en avanceberegning også af afgiftsforhøjelsen i efteråret.

Derimod har udvalget, som det også fremgår af betænkningen, kunnet tilslutte sig vinhandlerforeningens ønske om nedsættelse af et særligt, sagkyndigt udvalg til at undersøge mulighederne for en teknisk omlægning af engrosafgiften på stærke drikke; jeg har forstået, at den højtærede finansminister også er sindet at imødekomme dette ønske.

Jeg kommer så til de ønsker, der er fremsat fra forskellig side, og som har givet sig udslag i, at der er stillet ændringsforslag af udvalget; disse ændringsforslag fremgår af betænkningen. Med ændringsforslagene nr. 1 og 4 er ønsker fra de pågældende brancher om adgang til at overføre statskassens konkursprivilegium til de afgiftspligtige virksomheder blevet imødekommet.

Ved ændringsforslag nr. 2 har udvalget søgt i nogen måde at imødekomme de ønsker, der med så megen veltalenhed er fremført fra en kreds af mindre bryggerier og af deres fortalere; jeg kan jo her minde om det ærede medlem hr. Reedtz-Thotts indlæg ved første behandling. De henvendelser, vi har fået fra disse mindre bryggerier, gik i virkeligheden ud på, at man ønskede gennemført en permanent særordning med nedsettelse i afgiften i forhold til det beløb, hvormed disse bryggerier holder ølprisen lavere end de øvrige bryggerier. En sådan særordning har udvalget fundet det så betænkeligt at gå med til, at man ikke stiller ændringsforslag herom.

Derimod foreslås en forhøjelse af den hidtil gældende moderation i ølskatten for de mindre bryggerier, således at denne moderations grundtakst bliver 30 kr. pr. hl mod hidtil 25 kr. Vi betragter det, der her sker, som en håndsrækning til de små bryggerier, og den gælder jo alle, også dem, der ikke har været med i den særlige henvendelse, vi har fået. Jeg synes, jeg bør føje til, at den forhøjelse af moderationen, som

[Poul Hansen (Kalundborg).]

der så enigt stilles forslag om, ser vi fra visse sider i udvalget med nogen betænkelighed på, og man bør derfor så meget mere påskønne, at vi er gået med til at stille dette ændringsforslag.

Endvidere foreslås der i anden del af ændringsforslaget — den del, der går ud på indføjeelse af et nyt stk. 3 til § 17 — en overgangsordning for det stærke øls vedkommende, og hvis den gennemføres, er der givet de bryggerier, som særlig har kastet sig over produktionen af luksusøl, en overgangstid til at tilpasse sig de nye afgiftsregler.

Efter at udvalget har afgivet betænkning, har disse bryggerier ladet høre fra sig igen, og jeg forstår, at selvom man i og for sig accepterer princippet i de ændringsforslag, der stilles, har man visse bemærkninger at gøre dertil, og jeg må derfor gå ud fra, at vi i udvalget mellem anden og tredje behandling får lejlighed til at se på de problemer, der her påny er rejst.

Så har vi på et par mindre betydende områder også imødekommet ønsker fra visse bryggeriers side. Med ændringsforslag nr. 3 foreslår udvalget at stryge bestemmelsen om, at øl kun må fraføres bryggeriet i flasker med et rumindhold på 35 cl; og i betænkningen fastslås det i en bemærkning, at der vil blive indrømmet bryggerierne en passende frist til at gennemføre den foreskrevne etikettering af hvidtøl og skibsol. Jeg har forstået det derhen, at bryggerierne vil få lov til at opbruge de beholdninger af etiketter, som de måtte ligge inde med, før de nye bestemmelser sættes i kraft for deres vedkommende.

Endelig imødekommer vi ved den foreslåede nye affattelse af § 49 — det er ændringsforslag nr. 5 — de meget stærke ønsker, der har lydt såvel fra restauratørerne som fra detailhandelen, om, at restauratørerne vedblivende skal have adgang til også at indkøbe stærke drikke i detailforretninger. Det forlanges nu blot i henhold til paragraffens nye formulering, at hvor sådanne indkøb finder sted, skal den pågældende leverandør, ganske som engrosforretningerne, føre et kontrolregnskab herover. Der har været udtalt nogen frygt for, at man derved pålægger detailhandlerne et for

stort ansvar i retning af at kontrollere, om det nu er til restaurationsvirksomhed eller ej, der bliver indkøbt; men her må man naturligvis forudsætte viden hos de pågældende detailhandlere om, at det drejer sig om øl til restauratører, før en sådan pligt som den, der her er tale om, kan pålægges.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de fem ændringsforslag til vedtagelse og derefter også selve lovforslaget, idet jeg som nævnt forudsætter, at vi ser på de problemer, der er rejst i mellemtiden, ved en fornyet udvalgsbehandling.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale samtlige ændringsforslag, som er stillet af den højtærede finansminister og tiltrådt af hele udvalget.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede finansminister for den lille tilføjelse, hvorefter ministeren giver tilsagn om, at vi i det kommende år skal overveje spørgsmålet om en nedsættelse af afgiften af restaurationsomsætningen, og jeg finder anledning til et kort citat fra et af dagbladene for et par dage siden. Under overskriften „Det sorte øl“ hedder det, at 4 restauratører i Aarhus, der havde solgt såkaldt „sort øl“, i går i Aarhus kriminalret er dømt til at betale tilsammen 158 639 kr. Man venter en halv snes tilfælde af samme art i de kommende dage. Jeg kunne hertil føje, at for ikke lang tid siden var der en meddelelse i dagbladene om, at samtlige restauratører i en købstad på Lolland-Falster var blevet taget for samme forhold. Det understreger — synes jeg — at restaurationsskatten er for fristende at omgå, er for vanskelig at administrere, og derfor vil jeg gentage, hvad jeg sagde ved første behandling: det er på grænsen af det tilladelige, vi færdes, når vi opretholder denne skat.

Det viste sig under behandlingen i udvalget — såvidt jeg kunne bedømme det — at der i og for sig var større interesse, end jeg havde ventet, for en omlægning, og jeg håber derfor på, at det tilsagn, den højtærede finansminister har givet, om at hans dels vil lade sagen undersøge, dels vil rette henvendelse til partierne med det formål at søge en ændring, må få praktisk betydning inden ret længe. Denne skat bør efter mit

[Aage Fogh.]

skøn forsvinde; der må en rimelig omlægning til.

Vagn Bro: Jeg havde egentlig forberedt en lidt længere tale, men efter de udtalelser, der har lydt fra udvalgets ærede ordfører, skal jeg ikke sige mange ord. Jeg ville have tilladt mig at henstille, at man tog dette spørgsmål op til fornyet behandling her imellem anden og tredje behandling, og det forstår jeg nu vil ske.

Jeg vil gerne have lov til at sige til den højtærede finansminister, at mit standpunkt i denne sag og forøvrigt også i andre sager er dette: når en virksomhed på lovens grund — selvom man her kan sige, at det måske ikke var på den måde, man skulle have benyttet loven — har investeret betydelige midler i virksomheden, foretaget betydelige udvidelser og som følge deraf ansat ekstra mandskab, så bør man være meget forsigtig med i hvert fald pludselig at ændre beskattingsgrundlaget. For os jurister er det således, at vi ikke giver straffelove og skatte- love tilbagevirkende kraft. Jeg vil ikke sige, at det her foreliggende forhold helt kan analogiseres dermed, men de små bryggerier har indstillet sig på en vis produktionsform; derfor vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede finansminister, om man ikke kunne forlænge den foreslåede 1 års periode — jeg vil bruge dette moderate udtryk: blot nogle måneder; jeg så helst det blev to år. Og hvorfor? Fordi der så vil kunne gives disse bryggerier en mulighed for den produktionsomlægning, som skal til. Når alle kan stemme for dette forslag, ser jeg ikke, der sker tinget nogen skade ved, at man lader billigheden råde; det drejer sig om et år fra eller til.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalget for betænkningen; jeg synes, man er nået til et godt og acceptabelt resultat. Jeg forstår også på bemærkningerne fra de ærede medlemmer hr. Poul Hansen (Kalundborg) og hr. Aage Fogh, at der er flertal for det, vi nu er nået til. Når jeg siger dette, er det naturligvis ikke, fordi jeg ikke skulle være villig til endnu at forhandle om, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde, „et par problemer“ vedrørende de

omtalte bryggerier. Jeg har bare ikke selv fået nogen henvendelse, så jeg er afskåret fra at udtale mig om disse problemer.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro var inde på, om ikke den overgangsfrist, som gives i det nye stk. 3 til § 17, kunne forlænges med blot et år. Jeg må her gøre opmærksom på, at alene at give en overgangsbestemmelse på et år er en meget betydelig indrømmelse i forhold til det oprindelige forslag. Jeg havde oprindeligt kun tænkt mig et halvt år, og jeg ved også, at der i udvalget var en vis stemning for måske at nøjes hermed. Jeg syntes derfor, at hvis man i udvalget kunne opnå enighed med branchen om at gå til eet år, kunne jeg gå med dertil, men det var så under den bestemte forudsætning, at man ikke gik længere på dette punkt.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh var tilfreds med bemærkningen i betænkningen om restaurationskatten. Jeg kan også oplyse, at vi allerede nu vil gå i gang med overvejelser på dette område. Det, der bliver det store problem, bliver ikke så meget de tekniske spørgsmål som spørgsmålet om, hvorledes man kan få dækning for det afgiftstab, man får ved at nedsætte procenten.

Jeg er klar over, at vi med den lovgivning, der nu gennemføres, ikke når helt til vejs ende med de uløste spørgsmål på dette område. Vi er dog nået et langt skridt. Tilbage står restaurationsafgiften og spørgsmålet om vinhandlerne, men det må vi se på i den kommende tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1—5, ændringsforslag nr. 1, § 6, således ændret, §§ 7—16, ændringsforslag nr. 2, § 17, således ændret, §§ 18—21, ændringsforslag nr. 3, § 22, således ændret, § 23, ændringsforslag nr. 4, § 24, således ændret, §§ 25—48, ændringsforslag nr. 5, § 49, således ændret, og §§ 50—64

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1955—56.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1289; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2568).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bød om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag var:

Første behandling af forslag til lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1273; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2542).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lund Jensen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale, at den gældende lovgivning om begrænsning af adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj føres videre. Nu har denne lovgivning bestået næsten uændret siden 1921, og i dette lange åremål har den virket som en værdifuld beskyttelsesforanstaltning for forbrugerne mod at blive snydt med underlødige varer ved indkøb af fodtøj.

Medens der således næppe kan herske tvivl om, at vi må bibeholde loven, vil der måske være grund til at rejse det spørgsmål, om loven er vidtgående nok, eller rettere, om der i lovforslaget rummes for mange undtagelsesbestemmelser fra forbudet mod anvendelse af erstatningsmaterialer i fodtøj.

Som det er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget, har et underudvalg indenfor

kvalitetsmærkningskommissionen behandlet skotøjsproblemet, og udvalget har derefter fremsat forskellige forslag til ændringer af den gældende lov. Jeg forstår, at disse forslag har været behandlet i det skotøjsudvalg, der er nedsat i henhold til lovens § 6, og at et flertal i dette udvalg har godkendt de af den højtærede minister nu foreslåede ændringer; herunder den ændring, at det permanente skotøjsudvalg udvides med en repræsentant for forbrugerne. Både denne udvidelse og de øvrige ændringer må ubetinget betragtes som forbedringer.

Da det omtalte underudvalg af kommissionen vedrørende kvalitetsmærkning af skotøj imidlertid har ønsket at gå endnu videre med hensyn til at forbyde anvendelsen af pap i skotøj end foreslået i det foreliggende lovforslag, vil jeg finde det rimeligt, at vi i et udvalg får lejlighed til at stifte bekendtskab med den indstilling, der er afgivet af det omtalte underudvalg.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige mit partis medvirken til, at lovforslaget vedtages. Jeg agter efter afslutningen af denne forhandling at foreslå, at lovforslaget underkastes en kort udvalgsbehandling.

Foged: Mit parti kan tiltræde lovforslaget i dets hovedtræk, men også jeg kunne have lyst til at få lidt nærmere oplysninger om arbejdet i det nævnte underudvalg. Det vil være rigtigt, som af det ærede medlem hr. Lund Jensen foreslået, at vi i et udvalg får lejlighed til at se på de forskellige indstillinger, således at vi i vort arbejde med lovforslaget kan skønne over, hvorvidt vi finder de forskellige forslag rimelige.

Også vi er tilfredse med, at der nu kommer en repræsentant for forbrugerne ind i skotøjsudvalget; det er noget, som tidligere har været foreslået af os. Vi kan anbefale lovforslaget.

Hanne Budtz: Også mit parti kan i det store og hele tiltræde lovforslaget, men jeg er enig med de foregående ærede ordførere i, at vi bør se nærmere på lovforslaget i et udvalg, idet flere repræsentanter for skotøjsindustrien gerne vil have lejlighed til at fremsætte deres synspunkter vedrørende anvendelsen af kunstlæder.

Jeg er naturligvis tilfreds med, at forbrugerne kan få en repræsentant i skotøjs-